

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Aleksandra Marszałek
Sędziowie:	SSA Agnieszka Piotrowska SSA Walter Komorek (spr.)
Protokolant:	Katarzyna Stalewska

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2012 r. we Wrocławiu na rozprawie

sprawy z powództwa **W. M. i R. M.**

przeciwko **Bankowi (...) w J.**

o pozbawienie tytułów wykonawczych wykonalności

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 25 stycznia 2012 r. sygn. akt I C 1650/11

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza na rzecz strony pozwanej tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego od powoda W. M. kwotę 5.400 zł i od powódki R. M. kwotę 2.700 zł.**

UZASADNIENIE

Powodowie W. M. i R. M. w pozwie przeciwko Bankowi (...) w J. wnieśli o:

- pozbawienie w całości w stosunku do W. M. wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyciągu z listy wierzytelności w postępowaniu upadłościowym z dnia 17.03.2011 r. sygn. U 1/05 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 17.03.2011 r.;
- pozbawienie w całości w stosunku do R. M. wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w L. z dnia 27.12.2001 r. w sprawie o sygn. akt I Nc 185/01 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego w L. z dnia 22.10.2010 r. sygn. akt I Co 107/10;
- oraz zasądzenia na ich rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że na wniosek Banku (...) w J. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. prowadzi przeciwko nim postępowania egzekucyjne na podstawie opisanych wyżej tytułów wykonawczych. Obydwa tytuły wykonawcze dotyczą tej samej wierzytelności, to jest roszczenia pozwanego banku o zwrot środków pieniężnych tytułem wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami i prowizją. Nakaz zapłaty wydany został na podstawie uzupełnionego przez bank weksla in blanco.

Powodowie zarzucali, że egzekwowane od nich zobowiązanie wygasło i nie może być dochodzone. Według nich, pozwany bank nigdy nie przedstawił do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych w kwocie 250.000 zł, jakie winien był wypłacić na podstawie umowy o kredyt nr (...) z dnia 28.02.2000r. Środki te nie zostały wypłacone ani na rachunek bankowy spółki (...) W. M., C. L., A. L. w S., ani też do kasy spółki, a jeśli nawet je wypłacono, to do rąk osoby nieuprawnionej do ich przyjęcia, na podstawie dyspozycji osoby nie upoważnionej do rozporządzania nimi. Powodowie wskazali, że w tej sytuacji, na zasadzie art. 375 § 1 k.c. złożyli pozwanemu w dniu 25.08.2011 r. oświadczenie o potrąceniu wzajemnych wierzytelności: banku o zapłatę kwoty 240.441,05 zł z wierzytelnością przysługującą wspólnikom spółki cywilnej o wypłatę środków pieniężnych w kwocie 250.000 zł z tytułu przedmiotowej umowy kredytowej z dnia 28.02.2000r. Ponadto powodowie zarzucali, że zawarli umowę kredytową, podpisali porozumienie wekslowe i weksel na skutek podstępnego wprowadzenia w błąd przez ówczesnego prezesa Banku (...) w J.. Podstępne działanie prezesa, zdaniem powodów, polegało na zapewnieniu ich, że Bank posiada liczne zabezpieczenia na majątku wspólników C. L., A. L. i zmarłego H. L. (pozostałych wspólników spółki (...)), zatem nie muszą się obawiać podpisania umowy i weksla, albowiem ewentualna egzekucja nie będzie prowadzona z ich majątku. Poza tym prezes zapewniał ich, że zna sytuację finansową spółki i że jest ona dobra. Powodowie złożyli w tej sytuacji oświadczenia o uchyleniu się od skutków oświadczenia woli złożonego pod wpływem podstępu pismami z dnia 11.02.2011 r.

Reasumując, powodowie wnieśli o pozbawienie wykonalności opisanych tytułów wykonawczych, ponieważ po powstaniu tytułu egzekucyjnego wobec uchylenia się powodów od skutków prawnych nastąpiło zdarzenie materialnoprawne (uchylenie się od skutków złożonych oświadczeń woli), wskutek którego zobowiązanie wygasło i nie może być egzekwowane.

Pozwany Bank (...) w J. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kosztów procesu.

Strona pozwana podnosiła, że zdarzenia, na które powołują się powodowie, nie mogą stanowić skutecznej podstawy pozbawienia wykonalności tytułów wykonawczych, ponieważ dotyczą okresu sprzed ich powstania, zaś w art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c. na który się powołują, mowa jest o zdarzeniach, które miały miejsce po powstaniu tytułu wykonawczego. W ocenie pozwanego, zarzuty, na które powodowie się powołują, mogłyby być skutecznie przez nich przedstawione w toku postępowania rozpoznawczego zakończonym wydaniem nakazu zapłaty i nie stanowią przesłanek zawartych w art. 840 § 1 k.p.c. Ponadto pozwany dodał, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 498 § 1 k.p.c. do skutecznego złożenia oświadczenia o potrąceniu, ponieważ wbrew twierdzeniom powodów, środki pieniężne wynikające z umowy o kredyt nr (...) z dnia 28.02.2000 r. zostały wypłacone w całości i zgodnie z umową kredytową. Pozwany podkreślał, że jeżeli środki z kredytu nie zostałyby w rzeczywistości wypłacone, zarzut taki powodowie mogli podnieść przed powstaniem przedmiotowych tytułów wykonawczych.

Z ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wynika, iż powód W. M. w okresie 01.01.2000 r. - 17.06.2000 r. był wspólnikiem spółki cywilnej (...) s.c. Pozostałymi wspólnikami byli A. L., H. L. i C. L.. W dniu 28.02.2000 r. C. L., A. L. oraz powód W. M. zawarli z Bankiem (...) w J. umowę kredytu nr (...) na kwotę 250.000 zł. Zabezpieczenie kredytu stanowił między innymi weksel własny in blanco (wraz z porozumieniem wekslowym), wystawiony przez wspólników (...) s.c. między innymi W. M. i poręczony przez jego żonę – powódkę R. M..

Kredytobiorcy nie spłacili kredytu. Skutkowało to wniesieniem pozwu przez Bank (...) J. do Sądu Okręgowego w L. i wydaniem nakazu zapłaty na podstawie wystawionego weksla przeciwko powodom W. i R. M. oraz C. L. i A. L. (nakaz

zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym z dnia 27.12.2001 r. w sprawie o sygn. akt I Ne 185/01 zasądający na rzecz Banku S. J. kwotę 198.316,73 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu).

Przed Sądem Rejonowym w L., Sygn. akt U 1/05 toczyło się postępowanie upadłościowe C. L., A. L. i powoda W. M. (...), współników spółki cywilnej. Zakończono zostało postanowieniem o umorzeniu postępowania upadłościowego z dnia 07.12.2009 r. Wierzytelność objęta nakazem zapłaty z dnia 27.12.2001 r. w sprawie o sygn. akt I Ne 185/01 ujęta została na liście wierzytelności ustalonej przez Sąd Rejonowy w L..

Na wniosek pozwanego Banku S. w J., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. prowadzi postępowania egzekucyjne przeciwko:

- dłużnikowi W. M. na podstawie tytułu egzekucyjnego – wyciągu z listy wierzytelności w postępowaniu upadłościowym z dnia 17.03.2011 r., sygn. akt U 1/05, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 17.03.2011 r. (sygnatura KM 394/11);
- dłużnikowi R. M. na podstawie tytułu egzekucyjnego – nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w L. z dnia 27.12.2001 r., sygn. akt I Ne 185/01, zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem Sądu Okręgowego w L. z dnia 22.10.2010 r., sygn. akt I Co 107/10 (sygn. KM 1210/10).

W. M. złożył pozwanemu Bankowi oświadczenie (pismo z dnia 08.08.2011 r.) o potrąceniu wierzytelności pozwanego Banku o zapłatę kwoty 240.441,05 zł z przysługującą spółce cywilnej W. M., C. L., A. L. (...) wierzytelnością o wypłatę środków pieniężnych w kwocie 250.000 zł z tytułu umowy kredytowej nr (...) z dnia 28.02.2000 r. twierdząc przy tym, że środki z kredytu nigdy nie zostały wypłacone tej spółce. Jednocześnie domagał się złożenia przez pozwanego Bank wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego wszczętego przeciwko powodowi.

W piśmie z dnia 11.02.2011 r. skierowanym do Banku (...) w J. W. M. oświadczył, że uchyła się od skutków prawnych swojego oświadczenia woli o zawarciu umowy kredytowej z dnia 28.02.2000 r., porozumienia wekslowego do weksla in blanco i o wystawieniu weksla in blanco, albowiem powyższe oświadczenia woli uzyskano od niego podstępnie. W uzasadnieniu wskazał, iż ówczesny prezes Banku zapewniał go, że składając powyższe oświadczenia woli niczym nie ryzykuje, gdyż Bank posiada zabezpieczenia kredytu na majątku C., A. i H. L. wielokrotnie przekraczające wartość udzielonego kredytu, co okazało się nieprawdą. W piśmie z dnia 11.02.2011 r. R. M. uchyliła się od skutków prawnych swojego oświadczenia woli o udzieleniu poręczenia wekslowego do weksla in blanco z dnia 28.02.2000 r., albowiem to oświadczenie woli uzyskano od niej podstępnie. W uzasadnieniu podała, że pracownik Banku wywołał u niej błędne przekonanie, że współnicy spółki cywilnej otrzymają środki pieniężne z przedmiotowego kredytu, tymczasem środki takie nigdy nie zostały wypłacone, ponadto powtórzyła zarzuty podniesione w oświadczeniu małżonka, powoda W. M.

Pozwany bank w piśmie z dnia 23.02.2011 r. uznał oświadczenia powodów za bezpodstawne i nieskuteczne.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze powołał się na treść art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c, według którego, dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Przepis ten stwarza podstawę do zwalczania tytułu wykonawczego w przypadku, gdy już po powstaniu tytułu egzekucyjnego zaszły zdarzenia prowadzące do wygaśnięcia zobowiązania lub wskutek których zobowiązanie nie może być egzekwowane. Skutek w postaci wygaśnięcia zobowiązania wywierają w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: wykonanie zobowiązania przez spełnienie świadczenia zgodnie z jego treścią, potrącenie, odnowienie, zwolnienie z długu, świadczenie w miejsce spełnienia (datio in solutum). Natomiast skutek w postaci niemożności egzekwowania zobowiązania wywierają w szczególności takie zdarzenia materialnoprawne, jak: prolongata terminu spełnienia świadczenia, rozłożenie świadczenia na raty, przedawnienie roszczenia. W toku

procesu wszczętego w oparciu o artykuły 840 k.p.c. i nast. nie jest dopuszczalne ponowne merytoryczne rozpoznanie sprawy zakończonej prawomocnym wyrokiem, a podstawa powództwa jest ograniczona do wymienionej w tych przepisach. Nie dochodzi zatem do ponownego badania istoty stosunku cywilnoprawnego, który łączył strony i badania okoliczności wskazanych jako podstawa faktyczna powództwa oraz analizy przepisów prawa materialnego decydujących o sposobie rozstrzygnięcia sądu (patrz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2011 r. V CSK 199/10, LEX nr 786397 oraz z dnia z dnia 26 marca 2009 r. 1 CSK 282/08, LEX nr 528181).

Ponadto powodowie wskazywali, że w sierpniu 201 Ir. W. M. złożył pozwanemu bankowi oświadczenie o potrąceniu wierzytelności pozwanego banku o zapłatę kwoty 240.441,05 zł z przysługującą spółce cywilnej (...), C. L., A. L.(...)wierzytelnością o wypłatę środków pieniężnych w kwocie 250.000 zł z tytułu umowy kredytowej nr (...) z dnia 28.02.2000r. twierdząc przy tym, że środki z kredytu nigdy nie zostały wypłacone do tej spółki. Nadto powodowie uchylili się od skutków prawnych oświadczenia woli o zawarciu i zabezpieczeniu umowy kredytowej.

Odnosząc się do pierwszego z zarzutów Sąd Okręgowy wskazał, że rzekome zdarzenie w postaci podstępного działania pracownika pozwanego Banku miało miejsce przed powstaniem tytułów egzekucyjnych, to jest w lutym 2000 r. Nie można uznać samego oświadczenia woli powodów o uchyleniu się od skutków prawnych wynikających z zawartej z bankiem w dniu 28.02.2000 r. umowy kredytowej, za zdarzenie materialnoprawne w rozumieniu art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c, mogące stanowić podstawę ich roszczenia opozycyjnego. Ponadto oświadczenia takie dla swojej skuteczności, co wynika z art. 88 § 2 k.c., winny być złożone w ciągu roku od wykrycia błędu. Skoro kwestionowany przez powodów nakaz zapłaty Sądu Okręgowego w L. wydany został w dniu 27.12.2001 r. (stanowi on również podstawę wierzytelności zgłoszonej w postępowaniu upadłościowym i objętej listą wierzytelności) nie sposób uznać, iż powodowie o rzekomym błędzie dowiedzieli się dopiero w 2011 r., tym bardziej, że już wcześniej toczyło się postępowanie upadłościowe przeciwko spółce (...) s.c., zakończone wydaniem postanowienia o jego umorzeniu w dniu 07.12.2009r. Zarzuty dotyczące podstępного działania Banku powinny być podniesione w toku postępowania rozpoznawczego zakończonego wydaniem nakazu zapłaty. Reasumując, powodowie powoływali się na zdarzenie (podstępne działanie banku) sprzed powstania zwalczanych tytułów egzekucyjnych, co wykluczało uwzględnienie powództwa na tej podstawie.

Nieskuteczne było również powoływanie się na złożone przez powoda stronie pozwanej oświadczenie o potrąceniu. Jak wskazał wyżej Sąd Okręgowy, w toku rozpoznawania powództwa opozycyjnego nie następuje ponowne merytoryczne rozpoznanie sprawy zakończonej prawomocnym wyrokiem. Z kognicji sądu wyłączone jest ponowne badanie stosunku cywilnego, który łączył strony i który był podstawą wydania tytułu egzekucyjnego. Prawomocny nakaz zapłaty stanowi merytoryczne rozstrzygnięcie zapadające w procesie (art. 353¹ § 1 k.p.c), do którego w zakresie przesłanek rozstrzygnięcia sprawy i prawomocności tego orzeczenia trzeba przyjąć te same założenia, które przyjmowane są w wyrokach (art. 353² § 1 k.p.c). Nakaz zapłaty, przeciwko któremu nie wniesiono skutecznie zarzutów, ma bowiem skutki prawomocnego wyroku (art. 494 par. 2 k.p.c).

Przenosząc te rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, że w toku procesu zwalczane są tytuły egzekucyjne w postaci zaopatrzonych w klauzule wykonalności: prawomocnego nakazu zapłaty z dnia 27.12.2001 r. Sądu Okręgowego wL., który obejmował wierzytelności związane z niespłaconym przez wspólników spółki (...) s.c kredytem uzyskanym przez nich na podstawie umowy z dnia 28.02.2000 r. oraz wyciągu z listy wierzytelności obejmującym wierzytelność wynikającą z opisanego nakazu zapłaty ujętą na liście wierzytelności w toku postępowania upadłościowego. Powodowie zarzut potrącenia opierają na twierdzeniu, iż wspólnicy nie uzyskali środków pieniężnych z przedmiotowego kredytu lub wypłacone one zostały do rąk osoby nieuprawnionej. Badanie zasadności podniesionego przez powodów zarzutu prowadziłoby zatem, w ocenie Sądu Okręgowego, do ponownego rozpoznania sprawy zakończonej merytorycznym rozstrzygnięciem w postaci opisanego wyżej nakazu zapłaty SO w L. z dnia 27.12.2001 r., korzystającego z powagi rzeczy osądzonej. Zdaniem Sądu Okręgowego, zarzut ten w postaci zgłoszonej przez powodów nie mógł być wobec tego przedmiotem rozpoznania w toku procesu z powództwa opozycyjnego opartego na art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c. Powinien on zostać zgłoszony w formie zarzutu w toku postępowania zakończonego wydaniem nakazu zapłaty.

Mając powyższe na uwadze, wyrokiem z dnia 25 stycznia 2012 r. wydanym w sprawie I C 1650/11 Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze oddalił powództwo (pkt I) i zasądził od powodów na rzecz pozwanego kwotę 7.200 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W apelacji od tego wyroku, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania apelacyjnego, powodowie zarzucili:

1. obrazę art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. poprzez uznanie, że możliwość podniesienia zarzutu potrącenia w trakcie postępowania rozpoznawczego zakończonym powstaniem tytułu wykonawczego zwalczanego w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego wyklucza wniesienie takiego powództwa po powstaniu tytułu wykonawczego;
2. obrazę art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. polegającą na przyjęciu, że uchylenie się od skutków prawnych oświadczenia woli złożonego pod wpływem podstępny nie stanowi zdarzenia w rozumieniu art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c., które nastąpiło po powstaniu tytułu egzekucyjnego i wskutek którego zobowiązanie wygasło.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie i o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy zebrał wystarczający materiał dowodowy, poczynił na jego podstawie prawidłowe ustalenia faktyczne i wyciągnął wnioski odpowiadające tym ustaleniom. Sąd Apelacyjny je podziela, co odnosi się zarówno do ustaleń faktycznych, jak i do towarzyszącej im oceny prawnej.

Jeżeli tytuł korzysta z powagi rzeczy osądzonej (tytułem egzekucyjnym jest prawomocne orzeczenie sądu lub referendarza sądowego), podstawą powództwa może być zdarzenie, które nastąpiło do powstania tytułu egzekucyjnego, na skutek którego zobowiązanie objęte tytułem wygasło, czyli oparte na podstawie art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Są to wszelkie zdarzenia wywołujące taki skutek na gruncie prawa cywilnego materialnego (np. spełnienie świadczenia, potrącenie, odnowienie, przyjęcie innego świadczenia przez wierzyciela w zamian za objęte tytułem, niemożność świadczenia, zwolnienie z długu, przedawnienie). Ponadto są to wszelkie zdarzenia wywołujące na gruncie prawa cywilnego taki skutek, że zobowiązanie objęte tytułem nie może być egzekwowane (np. odroczenie terminu spełnienia świadczenia, rozłożenie świadczenia na raty). W przypadku tytułów pochodzących od sądu lub referendarza sądowego podstawą powództwa może być również zarzut spełnienia świadczenia przed powstaniem tytułu egzekucyjnego, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie, w której nastąpiło wydanie tytułu, a został zgłoszony przed zamknięciem rozprawy, jak też gdy rozpoznanie sprawy nastąpiło na posiedzeniu niejawnym (np. zarzut spełnienia świadczenia został zgłoszony w sprzeciwie od nakazu zapłaty, który nie podlegał rozpoznaniu na skutek jego odrzucenia – por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 2010 r., IIICZP 47/10, OSNC 2010, nr 12, poz. 165).

Zagadnienie potrącenia w fazie egzekucji sądowej było przedmiotem wypowiedzi przedstawicieli nauki prawa, a także pojawiło się w judykaturze. Zgodnie przyjmuje się, że dopóki zasądzone świadczenia nie zostanie wyegzekwowane, dopóty istnieje prawo dłużnika, będącego wierzycielem wzajemnym, do dokonania potrącenia. Dłużnik może w toku egzekucji wytoczyć na podstawie art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c. powództwo opozycyjne. W analizowanym przypadku „zdarzeniem”, o jakim mowa w tym przepisie, jest złożenie przez dłużnika egzekwowanego oświadczenia o potrąceniu.

W doktrynie prezentowane jest stanowisko, według którego potrącenie może być podstawą powództwa opozycyjnego tylko wtedy, gdy faza kompensacji rozpoczęła się po uprawomocnieniu się orzeczenia zasądzającego egzekwowaną należność, innymi słowy, gdy na etapie postępowania rozpoznawczego dłużnikowi nie przysługiwał zarzut potrącenia. Będący w przewadze przeciwnicy tego poglądu dopuszczają skuteczne oparcie powództwa przewidzianego w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. na potrąceniu dokonanym po powstaniu tytułu egzekucyjnego, niezależnie od tego, kiedy rozpoczął się

etap kompensacyjny, a zatem także wtedy, gdy zarzut potrącenia mógł zostać, a z różnych przyczyn nie został zgłoszony w postępowaniu rozpoznawczym. To ostatnie stanowisko znalazło także wyraz w orzecznictwie Sądu Najwyższego (m.in. uchwała dnia 14 października 1993 r., III CZP 141/93, OSNCP 1994, nr 5, poz. 102). Nie ma żadnych powodów, a przede wszystkim argumentów, aby tą jednolitą linię orzecznictwa poddawać w wątpliwość. Powództwo opozycyjne oparte na potrąceniu, mimo że zarzut potrącenia mógł być zgłoszony w postępowaniu rozpoznawczym, nie prowadzi – wbrew zarzutom przeciwników tego stanowiska – do wzruszenia prawomocności zapadłego wyroku, skoro orzeczenie uwzględniające takie powództwo dotyczy zupełnie innego (nowego) stanu faktycznego.

Podstawą powództwa z art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c. może być potrącenie, mimo że zarzut potrącenia powód mógł zgłosić w postępowaniu rozpoznawczym w sprawie, w której został wydany tytuł wykonawczy. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, zarzut potrącenia zgłoszony przez powodów brzmi niewiarygodnie, bo gdyby nie otrzymali oni kredytu na kwotę 250.000 zł, nie dopuściliby oni 10 lat wcześniej do powstania tytułu egzekucyjnego zasądającego powodów na zwrot kredytu. Wbrew nocie memoriałowej powodowie bezskutecznie utrzymują, że do wydania kredytu nie doszło i odwracając sprawę przedstawiają oni do potrącenia rzekomą wierzytelność o wypłatę niewypłaconego jeszcze kredytu. Sąd Apelacyjny zaś twierdzi, że gdyby ten kredyt nie został im wydany, to powodowie podnieśliby taki zarzut w zarzutach od nakazu zapłaty wydanego w oparciu o zobowiązanie wekslowe, u podstaw którego legła umowa kredytowa 2000 r.

Ma też rację Sąd Okręgowy, że uchylenie się przez powodów od skutków prawnych oświadczenia woli kreującego zobowiązanie wekslowe z wykonanej przez pozwanego umowy kredytowej, nie stanowi zdarzenia materialnoprawnego w rozumieniu art. 840 § 1 k.p.c. 2 k.p.c., mogącego uchodzić za podstawę powództwa opozycyjnego. Ponadto oświadczenie takie dla swej skuteczności, co wynika z art. 88 § 2 k.c., winno być złożone w ciągu roku od wykrycia błędu. Skoro kwestionowany przez powodów nakaz zapłaty Sądu Okręgowego wL.wydany został w dniu 27 grudnia 2001 r. (stanowi on również podstawę wierzytelności zgłoszonej w postępowaniu upadłościowym i objętej listą wierzytelności), nie sposób uznać – tak trafnie Sąd Okręgowy – iż powodowie o rzekomym błędzie dowiedzieli się dopiero w 2011 r., tym bardziej, że już wcześniej toczyło się postępowanie upadłościowe przeciwko (...) s.c., zakończony wydaniem w dniu 7 grudnia 2009 r. postanowienia o jego umorzeniu. Zarzuty dotyczące rzekomo podstępnego działania Banku powinny być podniesione w toku postępowania rozpoznawczego zakończonego wydaniem nakazu zapłaty. Reasumując, należy powtórzyć za Sądem Okręgowym, iż powodowie powoływali się na zdarzenie (podstępne działanie Banku) sprzed powstania zwalczanych tytułów egzekucyjnych, co wykluczało także z tej przyczyny uwzględnienie powództwa opozycyjnego.

Orzeczenie Sądu Apelacyjnego uzasadniają przepisy art. 385 i art. 98 k.p.c.

mw